

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekt.

6. september 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat om et initiativ fra Sverige med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om fastsættelse af de bestemmelser i 1995-konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og 1996-konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, der udgør en udvikling af Schengen-reglerne i henhold til aftalen om Islands og Norges associering i anvendelsen, gennemførelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

Udenrigsminister Mogens Lykketoft
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato: 04 - 09 - 01
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2001-1601/21-0102
Dok.: LYS20835

Afsendt med
E-Post 4/9-01
JM0216

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg et forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de bestemmelser i 1995-konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og 1996-konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, der udgør en udvikling af Schengen-reglerne i henhold til aftalen om Islands og Norges associering i anvendelsen, gennemførelsen og udviklingen af Schengen-reglerne tillige med et grundnotat om forslaget, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at materialet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 28. august 2001
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2001-1601/21-0102
Dok.: LYS20830

GRUNDNOTAT

om

et initiativ fra Sverige med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om fastsættelse af de bestemmelser i 1995-konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og 1996-konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, der udgør en udvikling af Schengen-reglerne i henhold til aftalen om Islands og Norges associering i anvendelsen, gennemførelsen og udviklingen af Schengen-reglerne

1. Baggrund.

Rådet vedtog den 10. marts 1995 på grundlag af den daværende artikel K.3 i TEU konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union (1995-konventionen). Endvidere vedtog Rådet den 27. september 1996 ligeledes på grundlag af den daværende artikel K.3 i TEU konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (1996-konventionen). Formålet med den sidstnævnte konvention er navnlig at supplere bestemmelserne og lette anvendelsen af Schengen-konventionen.

De to EU-udleveringskonventioner er endnu ikke trådt i kraft, men konventionerne anvendes allerede mellem visse medlemsstater, der har ratificeret konventionerne. Danmark ratificerede de to konventioner henholdsvis den 19. november 1996 og den 17. september 1997.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union.

For at sikre Norges og Islands fortsatte deltagelse i Schengen-samarbejdet efter integrationen i Den Europæiske Union har Rådet indgået en aftale med disse lande om deres associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne. Aftalen er for Rådets vedkommende godkendt ved Rådets afgørelse af 17. maj 1999.

Efter artikel 2, stk. 1, i associeringsaftalen gennemfører og anvender Norge og Island de bestemmelser i Schengen-reglerne, der er opført i bilag A til aftalen. Alle relevante bestemmelser i Schengen-konventionens kapitel 4 (artiklerne 59 – 66) om udlevering er indeholdt i dette bilag. Disse bestemmelser har derfor fundet anvendelse i forhold til Norge og Island siden den 25. marts 2001, hvor de nordiske lande indtrådte i det praktiske Schengen-samarbejde.

I henhold til artikel 2, stk. 3, i associeringsaftalen accepterer, gennemfører og anvender Norge og Island de retsakter og foranstaltninger, som EU har vedtaget med henblik på at ændre og udbygge de i bilag A nævnte bestemmelser, og som procedurerne i associeringsaftalen har været gældende for.

Spørgsmålet om, hvorvidt en retsakt eller en foranstaltning vedtages med henblik på at udbygge Schengen-reglerne, afgøres af EU-landene.

De to EU-udleveringskonventioner indeholder bestemmelser, der ændrer eller udbygger bestemmelserne i kapitel 4 i Schengen-konventionen. Disse konventioner blev imidlertid vedtaget af Rådet inden associeringsaftalen. Derfor kunne de procedurer, der er fastlagt i associeringsaftalen, ikke anvendes i denne forbindelse.

Resultatet er, at Schengen-konventionens bestemmelser om udlevering finder anvendelse i forhold til Norge og Island, hvorimod de bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner, der udgør en udvikling af Schengen-konventionens bestemmelser om udlevering, ikke finder anvendelse i forhold til de to lande.

Sverige har på denne baggrund under henvisning artikel 31, litra b) og artikel 34, stk. 2, litra c) fremsat et forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelsen af de bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner, der antages at udgøre en videreudvikling af Schengen-reglerne med henblik på, at disse bestemmelser kan finde anvendelse for så vidt angår Norge og Island.

Forslaget er offentliggjort i EF-Tidende C 195/09 af 11. juli 2001, ligesom forslaget er forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

2. Indhold.

Artikel 1 i forslaget fastlægger, at alle bestemmelserne i 1995-konventionen udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne og navnlig af bestemmelsen i Schengen-konventionens artikel 66, der ligeledes fastsætter regler om en forenklet udleveringsprocedure.

Efter artikel 2 udgør artiklerne 2, 6, 8, 9 og 13 i 1996-konventionen en videreudvikling af Schengen-reglerne, herunder navnlig af Schengen-konventionens artikel 61, artikel 62, stk. 1 og 2, artikel 63 og artikel 65.

Artikel 2 i 1996-konventionen, der ifølge forslaget anses for en videreudvikling af artikel 61 i Schengen-konventionen, indebærer, at udlevering skal tillades for forbrydelser, som efter lovgivningen i den begærende stat kan medføre frihedsstraf i mindst 1 år og efter lovgivningen i den anmodede stat frihedsstraf i mindst 6 måneder. Artikel 6 i 1996-konventionen anses ifølge forslaget for en videreudvikling af artikel 63 i Schengen-konventionen og vedrører udlevering for fiskale lovovertrædelser. Endvidere vedrører artikel 8 og artikel 9 i 1996-konventionen, der ifølge forslaget anses for en videreudvikling af artikel 62, stk. 1 og 2, i Schengen-konventionen, henholdsvis udlevering i tilfælde af, at forældelse er indtrådt i den anmodede stat, og nægtelse af udlevering i tilfælde af amnesti. Endelig anses artikel 13 i 1996-konventionen ifølge forslaget for en videreudvikling af artikel 65 i Schengen-konventionen. Bestemmelsen vedrører angivelse af den centrale myndighed, der skal forestå behandlingen af anmodninger om udlevering.

Artikel 3 indeholder bestemmelser om ikrafttræden af 1995-konventionen og de relevante bestemmelser i 1996-konventionen for så vidt angår Norge og Island.

Artikel 4 indebærer, at på ikrafttrædelsesdatoen for 1995-konventionen ophører artikel 66 i Schengen-konventionen med at have virkning, og på ikrafttrædelsesdatoen for 1996-konventionen ophører Schengen-konventionens artikler 61, 62, stk. 1 og 2, 63 og 65 med at have virkning.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om afgørelsens ikrafttræden

Det tilføjes, at Rådet den 10. juli 2001 vedtog en bemyndigelse af formandskabet til at indlede forhandlinger med Norge og Island. Formålet med forhandlingerne er bl.a. at indgå en aftale mellem Den Europæiske Union på den ene side og Norge og Island på den anden side vedrørende Norges og Islands anvendelse af de bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner, der ikke udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne. Hvis forslaget til Rådets afgørelse vedtages, og der samtidig indgås den nævnte aftale med Norge og Island, vil det indebære, at alle bestemmelser i de to EU-udleveringskonventioner finder anvendelse mellem EU-landene og Norge og Island.

3. Dansk ret

Efter § 1, stk. 1, i lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 18. februar 1998, som ændret ved lov nr. 280 af 25. april 2001, kan den, der i udlandet er sigtet, tiltalt

eller dømt for en strafbar handling, udleveres fra Danmark efter lovens regler. Loven omfatter dog ikke udlevering fra Danmark til et af de nordiske lande, jf. lovens § 1, stk. 2. Udlevering til de nordiske lande sker efter bestemmelserne i lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige, jf. lov nr. 27 af 3. februar 1960, som ændret ved lov nr. 251 af 12. juni 1975 og lov nr. 433 af 31. maj 2000.

For så vidt angår 1995-konventionen om forenklet udleveringsprocedure er denne konvention gennemført i dansk ret ved lov nr. 291 af 24. april 1996 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og retsplejeloven (International strafferet).

Efter konventionens artikel 1, stk. 2, berører konventionen ikke anvendelsen af mere vidtgående bestemmelser i bi- eller multilaterale aftaler mellem medlemsstater. Det indebærer for Danmarks vedkommende, at den fælles nordiske lovgivning om udlevering, som er mere vidtgående end udleveringskonventionen, fortsat kan finde anvendelse i sager om udlevering af personer til straf-følgning eller straffuldbyrdelse i et nordisk land.

For så vidt angår 1996-konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater er denne konvention gennemført i dansk ret ved lov nr. 417 af 10. juni 1997 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere (Gennemførelse af EU-udleveringskonventionen).

I konventionens artikel 1, stk. 2, er det fastsat, at konventionen ikke berører anvendelsen af bl.a. arrangementer om udlevering på grundlag af ensartet lovgivning, jf. artikel 28, stk. 3, i den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere (1957-konventionen). I artikel 28, stk. 3, i 1957-konventionen er det fastsat, at hvis udlevering mellem to eller flere kontraherende parter finder sted på grundlag af en ensartet lovgivning, står det parterne frit for at regulere deres gensidige forhold vedrørende udlevering udelukkende i overensstemmelse med en sådan ordning og uden hensyntagen til 1957-konventionens bestemmelser. Danmark har i tilknytning til artikel 28, stk. 3, afgivet en erklæring om, at konventionen ikke finder anvendelse i Danmarks forhold til Norge og Sverige, idet udleveringen mellem de nordiske lande finder sted på grundlag af en ensartet lovgivning. Denne erklæring antages også at gælde Finland og Island, der har ratificeret 1957-konventionen henholdsvis med virkning fra den 10. august 1971 og 18. september 1984.

Det følger heraf, at 1996-konventionen ikke berører anvendelsen af den nordiske udleveringslov.

4. Høring.

Forslaget er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolitechefen, Politidirektøren i København, Advokatrådet, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Politiforbundet i Danmark og Politifuldmægtigforeningen.

5. Lovgivningsmæssige konsekvenser

De to EU-udleveringskonventioner er gennemført i dansk ret, og gennemførelsen af konventionerne berører ikke reglerne i den nordiske udleveringslov. Den nordiske udleveringslov er på en række punkter identisk med eller mere vidtgående end reglerne i de to EU-udleveringskonventioner. Vedtagelsen af forslaget til Rådets afgørelse, hvorefter 1995-konventionen og visse bestemmelser i 1996-konventionen tillige vil finde anvendelse for så vidt angår Norge og Island, vil således ikke nødvendiggøre lovændringer i Danmark.

Forslaget til Rådets afgørelse har ikke statsfinansielle konsekvenser.

II

(Forberedende retsakter i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

Initiativ fra Kongeriget Sverige med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om fastsættelse af de bestemmelser i 1995-konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og i 1996-konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, der udgør en udvikling af Schengen-reglerne i henhold til aftalen om Republikken Islands og Kongeriget Norges associering i anvendelsen, gennemførelsen og udviklingen af Schengen-reglerne

(2001/C 195/09)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gennemførelsen af Den Europæiske Unions mål har Rådets udarbejdet konventionen om en forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »konventionen om forenklet udleveringsprocedure«) og konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽²⁾ (i det følgende benævnt »konventionen om udlevering«). Rådet har anbefalet, at medlemsstaterne vedtager disse konventioner i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.
- (2) For at gøre den retlige situation klar og entydig bør man afklare forholdet mellem bestemmelserne i ovennævnte konventioner og bestemmelserne i afsnit III, kapitel 4, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁽³⁾ (i det følgende benævnt »Schengen-gennemførelseskonventionen«), der er indarbejdet i Den Europæiske Union med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999.
- (3) Det er ligeledes vigtigt at associere Republikken Island og Kongeriget Norge i anvendelsen af bestemmelserne i konventionen om forenklet udleveringsprocedure og visse bestemmelser i konventionen om udlevering, der er en udvikling af Schengen-reglerne, og som indgår i anvendelsesområdet for artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets retsakt af 10.3.1995 (EFT C 78 af 30.3.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets retsakt af 27.9.1996 (EFT C 313 af 23.10.1996, s. 11).

⁽³⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

(4) De procedurer, der er fastsat i aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »associeringsaftalen«), er blevet overholdt for så vidt angår denne afgørelse.

(5) Når Republikken Island og Kongeriget Norge får meddelelse om vedtagelsen af denne afgørelse i henhold til artikel 8, stk. 2, litra a), i ovennævnte aftale, skal disse to stater opfordres til, når de underretter Rådet og Kommissionen om, at deres forfatningsmæssige krav er opfyldt, at fremsætte de relevante erklæringer og meddelelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, artikel 9, artikel 12, stk. 3, og artikel 15 i konventionen om forenklet udleveringsprocedure og i artikel 6, stk. 3, og artikel 13, stk. 2, i konventionen om udlevering —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bestemmelserne i konventionen om forenklet udleveringsprocedure udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne og navnlig af bestemmelsen i artikel 66 i Schengen-gennemførelseskonventionen.

Artikel 2

Artikel 2, 6, 8, 9 og 13 i konventionen om udlevering samt dens artikel 1, i det omfang den er relevant for de andre artikler, udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne og navnlig af artikel 61, artikel 62, stk. 1 og 2, og artikel 63 og 65 i Schengen-gennemførelseskonventionen.

Artikel 3

1. Uden at dette berører artikel 8 i associeringsaftalen, træder bestemmelserne i konventionen om forenklet udleveringsprocedure i kraft for Island og Norge på datoen for konventionens ikrafttræden i overensstemmelse med dens artikel 16, stk. 2, eller — hvis denne dato ligger før den [1. juli 2002] — på sidstnævnte dato.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

2. Inden konventionen om forenklet udlevering får virkning for Island eller Norge, kan Island og Norge, når de meddeler opfyldelsen af deres forfatningsmæssige krav i henhold til artikel 8, stk. 2, i associeringsaftalen, erklære, at disse bestemmelser finder anvendelse i deres forbindelse med de stater, som har fremsat samme erklæring. Disse erklæringer får virkning [90] dage efter datoen for deres deponering.

3. Uden at dette berører artikel 8 i associeringsaftalen, får bestemmelserne i artikel 2, 6, 8, 9 og 13 i konventionen om udlevering virkning for Island og Norge på datoen for konventionens ikrafttræden, jf. konventionens artikel 18, stk. 3, eller — hvis denne dato ligger før den [1. juli 2002] — på sidstnævnte dato.

4. Inden de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 3 i konventionen om udlevering, får virkning for Island eller Norge, kan Island og Norge, når de meddeler opfyldelsen af deres forfatningsmæssige krav i henhold til artikel 8, stk. 2, i associeringsaftalen, erklære, at disse bestemmelser finder anvendelse i deres forbindelser med de stater, som har fremsat samme erklæring. Disse erklæringer får virkning [90] dage efter datoen for deres deponering.

Artikel 4

1. På ikrafttrædelsesdatoen for konventionen om forenklet udleveringsprocedure, jf. konventionens artikel 16, stk. 2, ophører bestemmelsen i artikel 66 i Schengen-gennemførelses-

konventionen med at have virkning. Den nævnte bestemmelse anvendes imidlertid stadig på udleveringsbegæringer, der er forelagt inden denne dato, medmindre de berørte medlemsstater allerede anvender konventionen om forenklet udleveringsprocedure indbyrdes i henhold til erklæringer, der er fremsat i medfør af dens artikel 16, stk. 3.

2. På ikrafttrædelsesdatoen for konventionen om udlevering, jf. konventionens artikel 18, stk. 3, ophører bestemmelserne i artikel 61, artikel 62, stk. 1 og 2, og artikel 63 og 65 i Schengen-gennemførelseskonventionen med at have virkning. De nævnte bestemmelser anvendes imidlertid stadig på udleveringsbegæringer, der er forelagt inden denne dato, medmindre de berørte medlemsstater allerede anvender konventionen om udlevering indbyrdes i henhold til erklæringer, der er fremsat i medfør af dens artikel 18, stk. 4.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

Formand

